

CSÍKI ANDRÁS

sínek fekszenek szívemen

„már annyi minden költészet e földön
házak hidak gépek és röpterek
hogy lassacskán azon kell eltűnődnöm
miért is írunk pajtás verseket”

Kányádi Sándor: *Kuplé*

s a költőkre nem figyel senki sem
futom a reggeli járatot
bosszú sínek fekszenek szívemen
nyikorgok csikorgok vágatok
futom a reggeli járatot
s a költőkre nem figyel SENKI SEM

a múzsák tisztos jegyszédőnők
isten morzsái átok vers alatt
reccsent álmokba beleköpők
mindahány szűk ingem alá dagadt
isten morzsái átok vers alatt
a múzsák TISZTES jegyszédőnők

alkalmazottak valamennyien
a gyatra alázat bért fizet
magunkba növiink mind így csendesen
s az önvád nagy kéjesen libeg
a gyatra alázat bért fizet
alkalmazottak VALAMENNYIEN

de hát a múzsák és mind mi költők!
megbámul egy fáradt asszonánc
kötőfékek balfékek lókötők
homlokomon bogba gyűl a ránc
megbámul egy fáradt asszonánc
de hát a múzsák és MIND MI KÖLTŐK!

(VALAMENNYIEN TISZTES SENKI SEM)

skicc

„Aki hű a kevesen, a sokon is hű az;
és aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az.”

Lukács Evangéliuma, 16. rész

vészfék nélküli
érdes édes időn
fejveszett öncélok
és magadsubogás
s az ellengetett emlékek
visszfénye ápolja
gyulladt szemed
nélküled neked és veled
csak a vége csak a végéből dereng
s a visszavert hátsó igék?!

nyom nyom után
gyilkosok türelmét éled át
tehát?
nincs tehát!
rozzant térdeplésben
makacs kéz-
makacsabb szívkulcsolásban
meglett vigyázásban
a megvan s az elveszett
között kerekedik a most
s a visszavont hátsó igék?!

lenni akarni tenni
nézni a hajnal ívét
s kibomlani abból
hűséggel sosemakarással
hűtlenséggel mindigmaradással
nyom nyom után
rozzant térdeplésben
makacs vigyázásban
vészfék nélküli
érdes édes időn

köddel zúzmarával

<i>igyekszik át a parkon,</i>	<i>sötét folyó körül'e,</i>
<i>köddel zúzmarával,</i>	<i>suvadásos martok,</i>
<i>hajnali hideggel,</i>	<i>hangja vesztett örvény,</i>
<i>siet s magával,</i>	<i>kitámfázott csarnok,</i>
<i>igyekszik át a parkon;</i>	<i>sötét folyó körül'e;</i>

*bátán vonít a holt fény,
síkos saras csendben,
tompa lódörgését
sietséggé festem,
bátán vonít a holt fény;*

összedőlt hajnalban

*már a hajnal romjain veszteglünk
robbantvörös virágok és tüskék
feküsznek szemedben holt törmelék-
szerű kifáradt korbolt emlékek*

*süppedt percek sercegnek közöttünk
fényár és bordájuk törött árnyak
feszületté meresztett bocsánat-
tal térdep'lünk összedőlt hajnalban*

*tüskék és repedtörös virágok
közé tört bordák szűk vászonvégek
zárukt szájakkal kiöntött szemek-
kel egymás lángszuronyába bukva*

Nebezen melegszik

szét-szétesik a

MI LESZ?

*Kedd reggeli mínusz,
nebezen melegszik,
ez a vers is alig,
sokára kerekszik.
Kinézek belőle,
temetik a csendet,
sorsomban hordozom,
s nem lehetünk egyek.
Egyek nem lehetünk,
imbolyog az átkos,
fagyba, kedd reggelbe
idelepott város.*

*Ködök híg csomói
görcsbe rándult szájak,
nincsen ki találjon,
nincsen kit találjak,*

*Vájom szemem, szájam
szikkadt hajnal páráll,
résre nyitott percek,
korog, károg, kárál.
Lassú szédülések,
táncok síkos jegen,
bizonytalan ittlét,
törött egu terem.
Csatatér közepén
sorompóknak háttal,
eszméletlen állok,
rég eszmélt talánnyal.*

*S be nebezen enyhül,
öntvénycsontú hideg,
görbe nyilak napja,
számon csúf szó libeg!*

fele van fele nincs

hommage á W. S.

*fele van fele nincs kétség
remegő zsinegen vércsék
hidegen keserű trappban
köveken monoton csattan*

*gyufa fény hamu fény izzik
szeme szűk szava szűk mindég
kavarog gurul is robban
dobom is lyukasan dobban*

Madártojás. Munkácsy, 1996

Csiki ANDRÁS (1980) az erdélyi Nyárádszeredában született, jelenleg Debrecenben él. Közgazdaságtudományi végzettsége van, most újságírást tanul. Versei a *Magánbirodalom* (2009) és a *Menedékjog* (2010) című antológiákban jelentek meg.